

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/690/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714217926
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714217926.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, za ktorú pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/209/2014-74 zo dňa 10. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal vyčíslenéj náhrady majetkovej škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 995,76 € spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie exekučným spisom sp. zn. 11Er/678/2007 a zistil, že dňa 08. 03. 2007 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod jeho sp. zn. EX 351/2007, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul - rozhodcovský rozsudok; okresný súd dňa 02. 04. 2007 (okresný súd vychádzajúc zo vzoru poverenia uviedol nesprávny dátum, správne má byť v zmysle poverenia č. 5611012970 dňa 14. 05. 2007 - poznámka odvolacieho súdu) poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vykonaním exekúcie; dňa 02. 11. 2009 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora (JUDr. Rudolfa Krutého), v dôsledku čoho okresný súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekútorského spisu; k predloženiu exekútorského spisu a vyúčtovania trov exekúcie súdneho exekútora exekučnému súdu došlo dňa 05. 01. 2010; exekučný súd následne uznesením zo dňa 11. 05. 2011 vyhlásil predmetnú exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil, pričom rozhodol aj o trovách exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že hoci v predmetnej veci nebolo rozhodnuté v lehote 30-tich dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, exekučný súd zachoval zákonný postup a pôvodného exekútora vyzval na vyčíslenie trov exekúcie. Navyše, keďže exekúciu považoval za neprípustnú rozhodol o jej neprípustnosti a zastavení. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora boli potrebné podklady od pôvodného súdneho exekútora, ktoré nebolo možné zabezpečiť v 30-dňovej lehote, a tak nebolo objektívne možné rozhodnúť v zákonnej lehote. Okresný súd v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky zdôraznil, že

nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko pojem zbytočné prieťahy je pojmom autonómnym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Na základe uvedeného okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1, ods. 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, ods. 2 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej poukázal na to, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť, aj s ohľadom na prax iných súdov. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pri rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu neobstojí, žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorého výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu vo veci samej nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež uviedol, že trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, nemal sa možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Okresný súd uznesením č. k. 15C/186/2012-18 zo dňa 22. 02. 2013 spojil pôvodne vedenú vec pod sp. zn. 15C/169/2012 na spoločné konanie s ďalšími vecami s tým, že sa vec pôvodne viedla pod sp. zn. 15C/186/2012. Na pojednávaní dňa 11. 09. 2014 zistil, že v pôvodne vedenej veci pod sp. zn. 15C/169/2012 nie je pripojený exekučný spis, s ktorým sa potreboval oboznámiť, preto uznesením č. k. 15C/186/2012-142 zo dňa 11. 09. 2014 vylúčil vec na samostatné

konanie. Veci bola pridelená sp. zn. 6C/209/2014. Priamo v žalobe vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanej na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p.; vyjadrenie žalovanej k žalobe doručil okresný súd právnomu zástupcovi žalobcu. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a zástupcu žalovanej; pred pojednávaním doručil žalobca okresnému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a prejudiciálnej otázky a návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010; okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol osobitným uznesením vyhláseným do zápisnice a nariadil pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania; následne vykonal dokazovanie obsahom spisu a pripojeným exekučným spisom, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu je pripojený v napadnutom rozsudku uvedený konkrétny exekučný spis ohľadne exekučného konania, v ktorom mala byť žalobcovi podľa žaloby nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolať žalobcu nie je dôvodné.

Odvolačný súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolačná námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Žalobca žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ako aj z dôvodu potreby rozhodnutia o návrhu na prerušenie konania zo dňa 05. 03. 2015 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej žalobcom nadriadený súd riadne rozhodol; nesúhlas žalobcu s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým

dôvodom na odročenie pojednávania, pretože žalobcovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovanej k žalobe. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O. s. p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe s tým, že žalobca bol účastníkom uvedeného exekučného konania, a teda obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností mu bol nepochybne známy, pretože z exekučného spisu vyplýva, že všetky rozhodnutia boli žalobcovi, resp. súdnemu exekútorovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal.

K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 05. 03. 2015. Týmto postupom okresného súdu nebol žalobca vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania; navyše vyhláseným uznesením o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 05. 03. 2015 bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O. s. p.), a preto mohol pokračovať v konaní.

Žalobca odvolaním zotrval aj na stanovisku o porušení jeho práv dôsledkom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Odvolací súd sa s argumentáciou žalobcu nestotožnil, pretože žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prietahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu na súd, čím konal so zbytočnými prietahmi a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora vydal po veľmi dlhom čase. Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/678/2007 okresný súd zistil, že dňa 08. 03. 2007 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod jeho sp. zn. EX 351/2007, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul - rozhodcovský rozsudok; okresný súd dňa 02. 04. 2007 (okresný súd vychádzajúc zo vzoru poverenia uviedol nesprávny dátum, správne má byť v zmysle poverenia č. 5611012970 dňa 14. 05. 2007 - poznámka odvolacieho súdu) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie; dňa 02. 11. 2009 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora (JUDr. Rudolfa Krutého), v dôsledku čoho okresný súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekútorského spisu; k predloženiu exekútorského spisu a vyúčtovania trov exekúcie súdneho exekútora exekučnému súdu došlo dňa 05. 01. 2010; exekučný súd následne uznesením zo dňa 11. 05. 2011 vyhlásil predmetnú exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil, pričom rozhodol aj o trovách exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu. Okresný súd vyslovil správny záver, že hoci sa na preskúmané exekučné konanie vzťahoval Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. 05. 2010, ktorý v ustanovení § 44 ods. 8 stanovoval na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora lehotu 30 dní od doručenia návrhu, samotné nedodržanie uvedenej lehoty automaticky neznamená záver o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, pretože treba prihliadať na osobitosť každej posudzovanej veci. Odvolací súd k argumentácii žalobcu udáva, že ani prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno posudzovať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré v danej veci mali vplyv na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora; je potrebné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to učinil okresný súd. Exekučný súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora osobitne nerozhodol, pretože uznesením zo dňa 11. 05. 2011 spornú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil, čím odpadol vecný dôvod na rozhodovanie o zmene exekútora; exekučný súd nebol v posudzovanej exekučnej veci nečinný a realizoval úkony potrebné na rozhodnutie (dňa 18. 12. 2009 vyzval súdneho exekútora na predloženie, na čo súdny exekútor reagoval doručením požadovaných listín dňa 05. 01. 2010); vo vzťahu k postupu exekučného súdu odvolací súd navyše vychádza z názoru, že účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a vydaného poverenia na vykonanie exekúcie zostali zachované aj po podaní návrhu na zmenu exekútora a pôvodný súdny exekútor mohol a mal pokračovať vo vykonávaní exekúcie v prospech oprávneného až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora, keď táto skutočnosť vylučuje vznik materiálnej škody a nemateriálnej ujmy na strane oprávneného O návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora v posudzovanej veci preto rozhodol okresný súd v primeranej lehote. V súlade s ústavným

súdom odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie úkonu súdu (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II. ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v konaní, ktorá však žiadne trovy konania nežiadala nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaná neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.